

דברים פרק טז

יח שפטים ושטרים, תתן-לך בכל-שעריך, אשר יהוה אלהיך נתן לך, לשבטיך; ושפטו את-העם, משפט-צדק. יט לא-תטה משפט, לא תכיר פנים; ולא-תקח שחד--כי השחד יעור עיני חכמים, ויסלף דברי צדיקים. כ צדק צדק, תרדף--למען תחיה וירשת את-הארץ, אשר-יהוה אלהיך נתן לך. {ס} כא לא-תטע לך אשרה, כל-עץ; אצל, מזבח יהוה אלהיך--אשר תעשה-לך. כב ולא-תקים לך, מצבה, אשר שגא, יהוה אלהיך. {ס}

פרק יז

א לא-תזבח ליהוה אלהיך שור ושה, אשר יהיה בו מום--כל, דבר רע: כי תועבת יהוה אלהיך, הוא. {ס} ב כי-ימצא בקרבך באחד שעריך, אשר-יהוה אלהיך נתן לך: איש או-אשה, אשר יעשה את-הרע בעיני יהוה-אלהיך--לעבר בריתו. ג וילך, ויעבד אלהים אחרים, וישתחו, להם; ולשמש או לירח, או לכל-צבא השמים--אשר לא-ציתו. ד והגד-לך, ושמעת; ודרשת

היטב--והנה אמת נכון הדבר, נעשתה התועבה הזאת בישראל. ה והוצאת את-האיש ההוא או את-האשה ההוא אשר עשו את-הדבר הרע הזה, אל-שעריך--את-האיש, או את-האשה; וסקלתם באבנים, ומתו. ו על-פי שנים עדים, או שלשה עדים--יומת המת: לא יומת, על-פי עד אחד. ז יד העדים תהיה-בו בראשנה, להמיתו, ויד כל-העם, באחרנה; ובערת הרע, מקרבך. {פ}

ח כי יפלא ממך דבר למשפט, בין-דם לדם בין-דין לדין ובין נגע לנגע--דברי ריבת, בשעריך: וקמת ועלית--אל-המקום, אשר יבחר יהוה אלהיך בו. ט ובאת, אל-הכהנים הלויים, ואל-השפט, אשר יהיה בימים ההם; ודרשת והגידו לך, את דבר המשפט. י ועשית, על-פי הדבר אשר יגידו לך, מן-המקום ההוא, אשר יבחר יהוה; ושמרת לעשות, ככל אשר יורוך. יא על-פי התורה אשר יורוך, ועל-המשפט אשר-יאמרו לך--תעשה: לא תסור, מן-הדבר אשר-יגידו לך--ימין

ושמאל. יב והאיש אשר-יעשה בזדון, לבלתי שמע אל-הכהן העמד לשרת שם את-יהוה אלהיך, או אל-השפט--ומת האיש ההוא, ובערת הרע מישראל. יג וכל-העם, ישמעו ויראו; ולא יזידו, עוד. {ס} יד כי-תבא אל-הארץ, אשר יהוה אלהיך נתן לך, וירשתה, וישבתה בה; ואמרת, אשימה עלי מלה, ככל-הגוים, אשר סביבתי. טו שום תשים עליך מלה, אשר יבחר יהוה אלהיך בו: מקרב אחיך, תשים עליך מלה--לא תוכל לתת עליך איש נכרי, אשר לא-אחיו הוא. טז רק, לא-ירבה-לו סוסים, ולא-ישיב את-העם מצרימה, למען הרבות סוס; ויהוה, אמר לכם, לא תספון לשוב בדרך הזה, עוד. יז ולא ירבה-לו נשים, ולא יסור לבבו; וכסף וזהב, לא ירבה-לו מאד. יח והיה כשבתו, על כסא ממלכתו--וכתב לו את-משנה התורה הזאת, על-ספר, מלפני, הכהנים

ישעיהו פרק א

א חזון, ישעיהו בן-אמוץ, אשר חזה, על-יהודה וירושלם--בימי עזיהו יותם אחז וחזקיהו, מלכי יהודה. ב שמעו שמים והאזינו ארץ, כי יהוה דבר: בנים גדלתי ורוממתי, והם פשעו בי. ג ידע שור קנהו, וחמור אבוס בעליו; ישראל לא ידע, עמי לא התבונן. ד הוי גוי חטא, עם כבד עון--זרע מרעים, בנים משחיתים; עזבו את-יהוה, נאצו את-קדוש ישראל--נזרו אחור. ה על מה תכפו עוד, תוסיפו סרה; כל-ראש לחלי, וכל-ללב דוי. ו מכף-רגל ועד-ראש אין-בו מתם, פצע וחבורה ומכה טריה; לא-זרו ולא חבשו, ולא רככה בשמן. ז ארצכם שממה, עריכם שרפות אש; אדמתכם, לנגדכם זרים אכלים אתה, ושממה, כמהפכת זרים. ח ונותרה בת-ציון, כסכה בכרם; כמלונה במקשה, כעיר נצורה. ט לולי יהוה צבאות, הותיר לנו שריד כמעט--כסדם היינו, לעמרה דמינו. {פ}

י שמעו דבר-יהוה, קציני סדם; האזינו תורת אלהינו, עם עמרה. יא למה-לי רב-זבחיכם יאמר יהוה, שבעתי עלות אילים וחלב מריאים; ודם פרים וכבשים ועתודים, לא חפצתי. יב כי תבאו, לראות פני--מי-בקש זאת מידכם, רמס חצרי. יג לא תוסיפו, הביא מנחת-שוא--קטרת תועבה היא, לי; חדש ושבת קרא מקרא, לא-אוכל און ועצרה. יד חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי, היו עלי לטרח; נלאיתי, נשא. טו ובפרשכם כפיכם, אעלים עיני מכם--גם כי-תרבו תפלה, אינני שמע: ידיכם, דמים מלאו. טז רחצו, הזכוכי--הסירו רע מעלליכם, מנגד עיני: חדלו, הרע. יז למדו היטב דרשו משפט, אשרו חמוץ; שפטו יתום, ריבו אלמנה. {ס} יח לכו-נא ונזכרה, יאמר יהוה; אם-יהיו חטאיכם פשנים כשילג לבינו, אם-יאדימו כתולע כצמר יהיו. יט אם-תאבו, ושמעתם--טוב הארץ, תאכלו. כ ואם-תמאנו, ומירתם--חרב תאכלו, כי פי יהוה דבר. {פ} כא איכה היתה לזונה, קריה נאמנה; מלאתי משפט, צדק יליון בה--ועתה מרצחים. כב כספה, היה לסיגים; סבאה, מהול במים. כג שריך סוררים, וחברי גנבים--כלו אהב שחד, ורדף שלמנים; יתום לא ישפטו, וריב אלמנה לא-יבוא אליהם. {ס} כד לכן, נאם האדון יהוה צבאות--אביר, ישראל: הוי אנחם מצרי, ואנקמה מאויבי. כה ואשיבה ידי עליה, ואצרף כפר סיגיה; ואסירה, כל-בדיליה. כו ואשיבה שפטיך כבראשנה, ויעציה כבתחלה; אחרי-כן, יקרא לך עיר הצדק--קריה, נאמנה. כז ציון, במשפט תפדה; ושביה, בצדקה. כח ושבר פשעים וחסאים, יחדו; ועזבי יהוה, יכלו. כט כי יבשו, מאילים אשר חמדתם; ותחפרו--מהגנות, אשר בחרתם. ל כי תהיו, כאלה נבלת עלה; וכגנה, אשר-מים אין לה. לא והיה החסן לנערת, ופעלו לניצוץ; ובערו שניהם יחדו, ואין מכבה. {פ}

הלויים. יט והיתה עמו, וקרא בו כל-ימי חייו--למען ילמד, ליראה את-יהוה אלהיו, לשמר את-כל-דברי התורה הזאת ואת-החקים האלה, לעשתם. כ לבלתי רום-לבבו מאחיו, ולבלתי סור מן-המצוה ימין ושמאל--למען יאריך ימים על-ממלכתו הוא ובניו, בקרב ישראל. {ס}

דברים פרק יט

א כי-יכרית יהוה אלהיך, את-הגוים, אשר יהוה אלהיך, נתן לך את-ארצם; וירשתם, וישבת בעריהם ובבתיהם. ב שלוש ערים, תבדיל לך: בתוך ארץ--אשר יהוה אלהיך, נתן לך לרשתה. ג תכין לך, הדרך, ושלשת את-גבול ארצה, אשר ינחילך יהוה אלהיך; והיה, לנוס שמה כל-רצח. ד וזה דבר הרצח, אשר-ינוס שמה וחי: אשר יכה את-רעהו בבלי-דעת, והוא לא-שנא לו מתמל שלשם. ה ואשר יבא את-רעהו ביער, לחטב עצים, ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ, ונשל הברזל מן-העץ ומצא את-רעהו ומת: הוא, ינוס אל-אחת הערים-האלה--וחי. ו פן-ירדף גאל הדם אחרי הרצח, כי-יחם לבבו, והשיגו כי-ירבה הדרך, והכהו נפש; ולו, אין משפט-מות, כי לא שנא הוא לו, מתמול שלשום. ז על-כן אנכי מצוך, לאמר: שלש ערים, תבדיל לך. ח ואם-ירחיב יהוה אלהיך, את-גבולך, כאשר נשבע, לאבתיך; ונתן לך את-כל-הארץ, אשר דבר לתת לאבתיך. ט כי-תשמר את-כל-המצוה הזאת לעשתה, אשר אנכי מצוך היום, לאהבה את-יהוה אלהיך וללכת בדרךיו, כל-הימים--ויספת לך עוד שלש ערים, על השלש האלה. י ולא ישפך דם נקי, בקרב ארצה, אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה; והיה עליך, דמים. {פ}

יא וכי-יהיה איש, שנא לרעהו, וארב לו וקם עליו, והכהו נפש ומת; ונס, אל-אחת הערים האל. יב ושלחו זקני עירו, ולקחו אתו משם; ונתנו אתו, ביד גאל הדם--ומת. יג לא-תחוס עינך, עליו; ובערת דם-הנקי מישראל, וטוב לך. {ס}

יד לא תסיג גבול רעה, אשר גבול ראשנים--בנחלתך, אשר תנחל, בארץ, אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה. {ס} טו לא-יקום עד אחד באיש, לכל-עון ולכל-חטאת, בכל-חטא, אשר יחטא: על-פי שני עדים, או על-פי שלשה-עדים--יקום דבר. טז כי-יקום עד-חמס, באיש, לענות בו, סרה. יז ועמדו שני-האנשים אשר-להם הריב, לפני יהוה, לפני הכהנים והשפטים, אשר יהיו בימים ההם. יח ודרשו השפטים, היטב; והנה עד-שקר העד, שקר ענה באחיו. יט ועשיתם לו, כאשר זמם לעשות לאחיו; ובערת הרע, מקרבך. כ והנשואים, ישמעו ויראו; ולא-יספו לעשות עוד, כדבר הרע הזה--בקרבך. כא ולא תחוס, עינך; נפש בנפש, עין בעין שן בשון. יד ביד, רגל ברגל. {ס}

ישעיהו פרק ב

א הדבר אשר חזה, ישעיהו בן-אמוץ, על-יהודה, וירושלם. ב והיה באחרית הימים, נכון יהיה הר בית-יהוה בראש ההרים, ונשא מגבעות; ונהרו אליו, כל-הגוים. ג והלכו עמים רבים, ואמרו לנו ונעלה אל-הר-יהוה אל-בית אלהי יעקב, וירנו מדרךיו, ונלכה בארחתיו: כי מציון תצא תורה, ודבר-יהוה מירושלם. ד ושפט בין הגוים, והוכיח לעמים רבים; וכתתו חרבותם לאתים, וחניתותיהם למזמרות--לא-ישא גוי אל-גוי חרב, ולא-ילמדו עוד מלחמה. {פ}

ה בית, יעקב--לכו ונלכה, באור יהוה. ו כי נטשתה, עמך בית יעקב--כי מלאו מקדם, ועננים כפלשתים; ובילדי נכרים, ישפיקו. ז ותמלא ארצו כסף וזהב, ואין קצה לאצרתיו; ותמלא ארצו סוסים, ואין קצה למרכבתיו. ח ותמלא ארצו, אלילים: למעשה ידיו ישתחוו, לאשר עשו אצבעתיו. ט וישח אדם, וישפל-איש; ואל-תשא, להם. י בוא בצור, והטמן בעפר, מפני פחד יהוה, ומהדר גאנו. יא עיני גבהות אדם, שפל, ושח, רום אנשים; ונשגב יהוה לבדו, ביום ההוא. {פ}

יב כי יום ליהוה צבאות, על כל-גאה--ורם; ועל, כל-נשא ושפל. יג ועל כל-ארצי הלבנון, הרמים והנשאים; ועל, כל-אלוני הבשן. יד ועל, כל-ההרים הרמים; ועל, כל-הגבעות הנשאות. טו ועל, כל-מגדל גבה; ועל, כל-חומה בצורה. טז ועל, כל-אניות תרשיש; ועל, כל-שכיות החמדה. יז ושח גבהות האדם, ושפל רום אנשים; ונשגב יהוה לבדו, ביום ההוא. יח והאלילים, כליל יחלף. יט ובאו, במערות צרים, ובמחלות עפר--מפני פחד יהוה, ומהדר גאנו, בקומו, לערץ הארץ. כ ביום ההוא, ישליך האדם, את אלילי כספו, ואת אלילי זהבו--אשר עשו-לו להשתחות, לחפר פרות ולעטלפים. כא לבוא בנקרות הצרים, ובסעפי הסלעים--מפני פחד יהוה, ומהדר גאנו, בקומו, לערץ הארץ. כב חדלו לכם מן-האדם, אשר נשמה באפו: כי-במה נחשב, הוא. {פ}

--	--